

ОПЕРАТИВНА ІНФОРМАЦІЯ (за інтернет-ресурсами)

07.10.2026

Зміст:

(Натисніть на заголовок для переходу на текст)

Загальні питання

[Мінкульт допускає перенесення виплат переможцям «Тисячovesни» на 2027 рік. – Анастасія Большакова](#)

[росія знищила понад дві тисячі об'єктів культурної спадщини в Україні](#)

Митці на фронті

[«Радше військовий, який займається музикою»: розмова з Михайлом Опеканом із Lady Aphina](#)

[«Я хочу, щоб кожна стіна кричала про те, що ми вистояли». Інтерв'ю про прифронтові графіті з митцем Мішею Лейком. – Лера Степаненко](#)

Інформаційний суверенітет та інформаційна безпека України

[російська пропаганда поширюється через ШІ-музику: дослідження](#)

Музика

[«Микола Лисенко. Вокальні твори»: що увійшло до нового двотомника і де послухати записи. – Поліна Горлач](#)

[Український дует створив музику для колекції одягу Джона Гальяно та Zara. – Дарина Рубан](#)

Візуальні мистецтва

[ІМРАСТ KYIV: форум фотографії війн і конфліктів відбудеться в Києві](#)

[Вулична художниця з Дніпра перетворила занедбані електрощитки на артоб'єкти \(ФОТО\). – Микита Кишиневський](#)

Кіномистецтво. Кінопрокат

[Одразу три українські фільми увійшли до шортлиста премії Європейської кіноакадемії. – Дарина Рубан](#)

[Український фільм «Пасхальний день» змагатиметься за французьку премію «Сезар». – Анастасія Курінська](#)

[Документуючи майбутнє: чому кінопреса обрала найкращим фільмом «За перемогу!» Валентина Васяновича. – Ірина Зубавіна](#)

[Про вбивство Ірини Фаріон знімають документальний true crime-фільм](#)

[Про Ірину Фаріон знімають трукрайм-фільм. Чи вдасться авторам зберегти](#)

неупередженість? – Дмитро Дідора

Український фільм, про який ніхто не чув: чому «Довженко. Перший погляд» лишився без глядачів. – Оксана Ліховід

Просвітництво

Про креативність у бізнесі, сучасне мистецтво та емоційний інтелект: Музей Корсаків запрошує на лекції та воркшоп. – Ірина Воротна

Зберегти локальну історію: на Київщині запускають проєкт про старі садиби та будинки. – Микита Кишиневський

Література. Книговидання

Шевченко й Коза-дереза по-шведськи, або Як для України минув найбільший книжковий фестиваль Скандинавії. – Аріна Кравченко

Міністра культури Чехії освистали, але солідарні з Україною – як відкрилася Франкфуртська книжкова виставка-2026. – Ірина Батуревич, Оксана Хмельовська

«Амадока» Софії Андрухович вийшла литовською, а роман Анастасії Піки – македонською

Музейна справа

В Одесі під художнім музеєм відкрили грот XIX століття із водоспадом (ФОТО). – Микита Кишиневський

У Львові представили пам'ятки єврейської сакральної культури. – Микола Шмигін

Охорона культурної спадщини

У Львові почали відновлювати вітражі храму Святого Андрія, пошкоджені російською атакою. – Дарина Рубан

У Житомирі активісти врятовують мозаїки з фасаду дитячого садка, який зноситимуть (ФОТО). – Дарина Рубан

Загальні питання

Мінкульт допускає перенесення виплат переможцям «Тисячовесни» на 2027 рік. – Анастасія Большакова

Директорка Департаменту стратегічних комунікацій та промоції української культури Міністерства культури Г. Красноступ зауважила, що наразі Мінкультури не отримувало офіційного рішення про припинення фінансування «Тисячовесни». У вересні прем'єр-міністр України С. Корецький заявив, що для економії бюджетних коштів на користь оборони уряд призупинить частину видатків. Красноступ додала, що деякі переможці, проекти яких передбачають співфінансування, вже почали роботу. Міністерство зараз готується до укладання договорів із переможцями через ДП «Центр захисту інформаційного простору України». Водночас станом на 6 жовтня жодного договору з переможцями ще не укладено. За словами Красноступ, у проектах договорів планують передбачити відсутність бюджетного фінансування як форс-мажорну обставину. Якщо через це переможці не отримають грошей у 2026 році, їхній статус зберігатиметься, а фінансування можуть перенести на наступний рік. «Якщо не пройшли оплати в цьому році, то частина коштів піде не на новий конкурс, а щоб запустити ті проекти, які визнано переможцями в цьому році», – пояснила посадовиця. У такому разі переможцям також не доведеться створювати культурний продукт у початково визначені строки. Мінкультури планує запропонувати Міністерству фінансів змінити порядок використання коштів і продовжити терміни реалізації проектів. Красноступ зазначила, що наразі гроші на «Тисячовесну» міністерство не втратило. За помісячним розподілом видатків більшість платежів заплановано на грудень – для проектів, які мають бути реалізовані вже з наступного року. Мінкультури очікує від уряду додаткових роз'яснень щодо подальшого фінансування програми у 2026 році. Джерело:

<https://life.pravda.com.ua/culture/finansuvannya-peremozhciv-tisyachovesni-2026-mozhut-perenesti-318167/>

росія знищила понад дві тисячі об'єктів культурної спадщини в Україні

Станом на кінець вересня 2026 року в Україні внаслідок російської агресії постраждав 2161 об'єкт культурної спадщини та 2665 закладів культури. Упродовж вересня кількість постраждалих об'єктів культурної спадщини зросла на 26, закладів культури – на 25. Більше 13 мільйонів книжок на суму понад 1,75 мільярдів гривень знищено внаслідок російських атак тільки за літо 2026 року. З початку повномасштабного вторгнення друкарні, видавництва, склади з книжками та книгарні росія атакувала щонайменше 21 раз. Серед постраждалих об'єктів культурної спадщини – 194 пам'ятки національного значення, 1769 – місцевого значення та 198 щойно виявлених об'єктів. Найбільше таких об'єктів зафіксовано у Донецькій області – 369, Харківській – 355, Херсонській – 305, Києві – 285 та Одеській області – 212. У вересні російські атаки завдали нових пошкоджень об'єктам культурної спадщини у Дніпропетровській, Запорізькій, Кіровоградській, Миколаївській, Сумській, Херсонській областях та Києві. У Донецькій, Запорізькій і Херсонській

областях російські удари повторно пошкодили об'єкти, які вже зазнавали руйнувань. Особливої уваги потребують об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО та їхні буферні зони. У вересні пошкоджень зазнала будівля Консисторії – складова ансамблю Софійського собору, а також об'єкти в його буферній зоні. «росія цілеспрямовано завдає ударів по українських містах і селах, руйнуючи культурну спадщину та інфраструктуру. Фіксація цих злочинів має принципове значення для притягнення росії до відповідальності. Водночас працюємо над захистом пам'яток і збереженням музейних колекцій, які залишаються під загрозою», – зазначила віцепрем'єр-міністерка з гуманітарної політики – міністерка культури України Т. Бережна. Докладніше:

<https://kultura.rayon.in.ua/news/1106838-rosiia-znishhila-ponad-dvi-tisiaci-objektiv-kulturnoyi-spadshhini-v-ukrayini>

Митці на фронті

«Радше військовий, який займається музикою»: розмова з Михайлом Опеканом із Lady Arhina

М. Опекан служить у 12 бригаді спеціального призначення «Азов», а коли випадає вільний час – забігає на студію працювати над новим матеріалом для Lady Arhina. Гурт він заснував у Києві за рік до повномасштабного вторгнення, тож майже вся його музика виходила вже під час війни. Разом із бригадою «Азов» видання «Лірум» починає серію інтерв'ю з музикантами, які долучилися до її лав. У першому матеріалі Опекан розповідає про свою роботу в бригаді, пісню, яка нагадує йому про навчання, і про те, як служба змінила його життя як артиста. Докладніше:

<https://liroom.com.ua/music/interviu-azov-mykhailo-opekan/>

«Я хочу, щоб кожна стіна кричала про те, що ми вистояли». Інтерв'ю про прифронтові графіті з митцем Мішею Лейком. – Лера Степаненко

Відомий харківський стріт-артист Міша Лейко (LEIK) розповідає про свій перехід від радикального залізничного бомбінгу до створення патріотичних муралів у прифронтових містах та службу в лавах Сил оборони України. Докладніше:

<https://lyuk.media/people/leik-street-art/>

Інформаційний суверенітет та інформаційна безпека України

російська пропаганда поширюється через ШІ-музику: дослідження

Команда української OSINT-організації Terrescon проаналізувала 3725 треків на YouTube, YouTube Music, SoundCloud та Suno. У 981 із них вони одночасно виявили ознаки генерації штучним інтелектом і російські воєнні наративи. Дослідники також перевірили, наскільки легко створити та поширити такий контент через міжнародні платформи. Результати команда оприлюднила у дослідженні «ШІ-музика як інструмент російської пропаганди». Для 608 із виявлених композицій була доступна статистика: разом вони набрали 86,8 млн переглядів і прослуховувань. Більшість треків із відомими датами виходу з'явилися після 2024 року, коли сервіси генерації музики на кшталт Suno та

Udio стали загальнодоступними. Найчастіше автори героїзували російську армію, романтизували «сво» та закликали до мобілізації. Також у піснях просували ідеї «руського міра», виправдовували окупацію українських територій, дискредитували Україну та ЗСУ, закликали до капітуляції і милітаризували дітей. Пропаганду маскують під різні жанри та формати – від рок-балад до аніме й дитячого караоке. Для привернення уваги використовують клоновані голоси відомих виконавців, а також стилізації під Rammstein і Sabaton. Terrecon звернулася до 25 російських авторів III-музики із замовленням пропагандистських треків. 15 із них погодилися виконати роботу. Вартість однієї композиції становила від 11 до 330 доларів, а термін створення – від двох годин до трьох днів. Аналітики також протестували сервіси Suno, Udio, Mureka, Google Flow Music та ElevenLabs. Із 40 запитів із російськими воєнними наративами 25 завершилися створенням відповідних пісень. У значній частині випадків дослідникам вдалося обійти обмеження сервісів. Щоб перевірити дистрибуцію такого контенту, команда завантажила два тестові треки з мовою ворожнечі на YouTube і SoundCloud, а через сервіс DistroKid поширила їх на Spotify, YouTube Music та Deezer. За даними Terrecon, жодна з платформ не заблокувала композиції. SoundCloud після публікації навіть запропонував платне просування одного з треків та його поширення на інших стримінгових сервісах. У Terrecon закликають міжнародні платформи переглянути правила модерації, адже видалення окремих пісень після скарг не зупиняє масового виробництва та поширення пропагандистського контенту. Джерело:

<https://www.platfor.ma/shi-muzyka-rosijska-propahanda/>

Музика

«Микола Лисенко. Вокальні твори»: що увійшло до нового двотомника і де послухати записи. – Поліна Горлач

Мультимедійний мистецький проєкт «Микола Лисенко. Перезавантаження» презентував нове двотомне видання. До нього увійшла вся наявна камерно-вокальна спадщина композитора – 141 твір. Ноти кожного твору супроводжуються QR-кодами, за якими можна послухати його виконання. Проєкт двотомника «Микола Лисенко. Вокальні твори» реалізують державне спеціалізоване видавництво «Музична Україна» та Міжнародна фундація Лисенків у партнерстві з Українським радіо й Суспільне Медіатека за фінансової підтримки Українського культурного фонду. Докладніше:

<https://suspilne.media/culture/1420961-mikola-lisenko-vokalni-tvori-so-uvijislo-do-novogo-dvotomnika-ta-de-posluhati-zapisi/>

Український дует створив музику для колекції одягу Джона Гальяно та Zara. – Дарина Рубан

Українські музиканти Нікіта Рева та Юрій Водолажський із дуету Wavewalkrs створили музику для рекламної кампанії першої спільної колекції дизайнера Джона Гальяно та Zara. Їхні композиції використано у різних форматах проєкту – від коротких відео до фільму та 22-хвилинного подкасту.

Wavewalkrs працювали над кампанією разом із режисером Сашею Касюхою. Дует співпрацює з ним уже кілька років – разом вони створювали проекти для Madonna, Sonos і Maison Margiela. Саме під час роботи над проектом Maison Margiela музиканти познайомилися з Джоном Гальяно. Згодом вони долучилися і до його співпраці із Zara. Докладніше:

<https://shotam.info/ukrainski-muzykanty-stvoryly-muzyku-dlia-kolektsii-odiahu-dzhona-haliano-ta-zara/>

Візуальні мистецтва

ІМПАКТ KYIV: форум фотографії війн і конфліктів відбудеться в Києві

В Довженко-Центрі 15–18 жовтня пройде перший форум ІМПАКТ KYIV. У програмі – дві виставки, дискусії про етику, технології та архівування візуальних свідчень війни, зустрічі з фотографами й фотографками, кінопокази та портфоліо-рев'ю. Подія зосередиться на тому, як змінюється документування війни в часи соціальних мереж, дронів і супутникових знімків, як зберігати візуальні свідчення та де проходять етичні межі роботи фотографа. Форум організовує Український Дім Фотографії спільно з Французьким інститутом в Україні за підтримки Посольства Франції. Докладніше:

<https://www.platfor.ma/forum-impact-kyiv/>

Вулична художниця з Дніпра перетворила занедбані електрощитки на артоб'єкти (ФОТО). – Микита Кишиневський

У Дніпрі на перехресті вулиці Глоби та проспекту Яворницького з'явилися нові вуличні малюнки. Місцева художниця розписала два електрощитки, створивши свою вісімнадцяту роботу в місті. Новий стритарт отримав назву «Сили світла». На перевтілення розподільних шаф авторка витратила 22 години. Світлана почала створювати вуличні малюнки у 2020 році під час карантину. Тоді вона переносила на поверхні власні фотографії з подорожей, зокрема пейзажі з узбережжя Одеси. Після чотирирічної перерви художниця повністю змінила концепцію своєї творчості. З 2025 року вона працює над серією «Фігурки з дротів», перетворюючи міські розподільні шафи на картини із сюжетом. Докладніше:

<https://shotam.info/vulychna-khudozhnytsia-z-dnipra-peretvoryla-zanedbani-elektroshchytky-na-artob-iekty-foto/>

Кіномистецтво. Кінопрокат

Одразу три українські фільми увійшли до шортлиста премії Європейської кіноакадемії. – Дарина Рубан

У категорії найкращого короткометражного кіно за нагороду змагатимуться «Відкритий світ» режисерів Я. Малащука і Р. Хімея, «Київський торг» М. Лиськова та «Пасхальний день» М. Засєєва. Докладніше:

<https://shotam.info/odrazu-try-ukrainski-filmy-uvyishly-do-shortlysta-premii-yevropeyskoi-kinoakademii/>

Український фільм «Пасхальний день» змагатиметься за французьку премію «Сезар». – Анастасія Курінська

Короткометражна стрічка «Пасхальний день» режисера М. Засєєва, створена у копродукції України та Франції, увійшла до офіційного відбору 52-ї французької кінопремії «Сезар». Це єдина українська робота серед 24 претендентів у категорії найкращого ігрового короткометражного фільму. Переможця оголосять 25 лютого 2027 року на церемонії у Парижі. Докладніше:

<https://suspilne.media/culture/1420563-ukrainskij-film-pashalni-den-zmagatimetsa-za-francuzku-premiu-sezar/>

Документуючи майбутнє: чому кінопреса обрала найкращим фільмом «За перемогу!» Валентина Васяновича. – Ірина Зубавіна

«На 17-му Одеському міжнародному кінофестивалі тріумфатором став новий фільм В. Васяновича „За перемогу!“ („To The Victory!“, 2025, 105 хв., ігровий, Україна / Литва). Це визнання стрічки засвідчило появу резонансного мистецького явища в сучасному українському кінематографі завдяки цілій серії престижних нагород: „Золотий Дюк“ – перемога в Національній конкурсній програмі у номінації „Найкращий український ігровий повнометражний фільм“ (разом із грошовою премією у розмірі 75 тисяч гривень), диплом FIPRESCI – визнання фільму найкращим за версією журі Міжнародної федерації кінопреси, спеціальна відзнака від Megogo – додаткова нагорода від офіційного партнера фестивалю. В. Васянович називає свій фільм „документальною антиутопією“...». Докладніше у відгуку на стрічку:

<https://detector.media/kritika/article/253043/2026-10-06-dokumentuyuchy-maybutnie-chomu-kinopresa-obrala-naykrashchym-filmom-za-peremogu-valentya-vasyanovycha/>

Про вбивство Ірини Фаріон знімають документальний true crime-фільм

В Україні розпочато зйомки повнометражного документального фільму «Її три дієслова» про вбивство мовознавиці та громадської діячки І. Фаріон. Режисерами стрічки стали Ю. Двіжон і К. Пустовалова. Картина досліджуватиме обставини вбивства, судовий процес, цифрові сліди та роль мови у формуванні наміру. Проєкт став одним із переможців державного конкурсу «Тисячovesна». До стрічки увійдуть близько 13 годин раніше переважно не оприлюднених матеріалів, які Двіжон зняв з Фаріон у 2022 році під час роботи над короткометражним фільмом «Діва українського націоналізму». Після її вбивства у липні 2024 року команда продовжила зйомки, документуючи похорон у Львові, судовий процес, життя родини та відкриття вулиці на честь Фаріон. До роботи над проєктом також долучилася донька Фаріон С. Особа. За задумом авторів, стрічка не обмежуватиметься кримінальною хронікою, а досліджуватиме постать Фаріон та те, як змінилося її сприйняття після загибелі. Докладніше:

<https://bit.ua/2026/10/pro-vbyvstvo-iryny-farion-znimayut-dokumentalnyj-true-crime-film/>

Про Ірину Фаріон знімають трукрайм-фільм. Чи вдасться авторам

зберегти неупередженість? – Дмитро Дідора

«На думку нашої редакції, коли в Україні знімають документальне чи ігрове кіно про відомих людей, часто виходить не дослідження, а такий собі пам'ятник. Героя показують через архів, розповіді друзів, колег і родичів, його інтерв'ю – і поступово глядача підводять до думки, що перед ним була винятково ідеальна і безгрішна людина. Утім, К. Пустовалова сказала нам у коментарі, що в новому фільмі не планують створювати компліментарний портрет мовознавиці... Коли ми побачимо стрічку – поки не оголошується. Ми були подумали, що вона вийде на телебаченні, бо попередня стрічка Ю. Двіжона зроблена в телевізійному форматі, та й загалом він має телевізійний бек – працював на багатьох розважальних шоу СТБ. Проте плани авторів цілком кіношні, ба навіть фестивальні...». Докладніше:

<https://antonina.detector.media/kino/post/225862/2026-10-06-pro-irynu-farion-znimayut-trukraym-film-chy-vdastsya-avtoram-zberegty-neuperedzhenist/>

Український фільм, про який ніхто не чув: чому «Довженко. Перший погляд» лишився без глядачів. – Оксана Ліховід

Чимало українських фільмів виходять у прокат, але залишаються практично непомітними для глядачів через відсутність належної промокампанії. Показовим прикладом стала стрічка «Довженко. Перший погляд», про яку багато людей дізналися випадково вже після походу до кінотеатру. Про це йдеться в програмі «Культура з Леною Чиченіною» у проєкті «Український фокус. Вечір» на Slawa.TV та «Еспресо». Однією з головних причин, за словами Чиченіної, є відсутність грошей на промокампанію. Рекламу, PR та маркетинг коштують дорого, тому в українському кіно цими питаннями переважно активно займаються виробники комерційних стрічок, які зацікавлені у поверненні вкладених коштів. «Найдешевший фільм коштує зараз щонайменше 8–10 млн грн», – зазначила вона. У Голлівуді, за її словами, на рекламу може витрачатися щонайменше половина бюджету фільму. В Україні ж продюсери комерційного кіно змушені самотійно шукати гроші не лише на виробництво, а й на просування стрічки. Показовим прикладом Чиченіна назвала «DZIDZIO Контрабас» – один із перших українських фільмів, який отримав достатньо масштабну рекламну кампанію і зміг принести прибуток продюсерам. Стрічку створили без державної участі. Інший приклад – «Скажене весілля 1». За словами Чиченіної, рекламна кампанія фільму була помітною, а один із його продюсерів Ю. Горбунов через кілька тижнів після прокату повернув Держкіно частину залучених коштів ще й із відсотками. Водночас реклама може працювати і для фільмів, повністю профінансованих державою. Серед таких прикладів – стрічка П. Острікова «Ти – космос». «Продюсери змогли влаштувати нормальну промокампанію. Глядачі знали, що такий фільм виходить у прокат, пішли на нього, він їм сподобався. Було досить бурхливе обговорення, і внаслідок цього „Ти – космос” зараз стоїть на одній із перших позицій за касовістю серед українських стрічок», – розповіла Чиченіна. Водночас, за її словами, не всі продюсери зацікавлені в тому, щоб їхні фільми знайшли свого глядача. Чиченіна зазначила, що частина кінематографістів

зосереджується передусім на самому виробництві стрічки: бере участь у пітчінгах, отримує фінансування та гонорари, а після завершення роботи питання подальшого прокату може відійти на другий план. Як приклад вона навела українсько-італійський фільм «Тривала втеча», в якому Н. Набока грає довічно ув'язнену вбивцю, якої бояться навіть наглядачі. «Цей фільм хоче подивитися багато глядачів, бо інтрига, бо Набока, улюблениця аудиторії, і ось у такому образі. Але фільм досі не вийшов у прокат. Уже кілька років його не можуть випустити. І, швидше за все, ви про цей фільм теж нічого не чули», – зазначила вона. Водночас відсутність масштабної реклами не завжди означає провал у прокаті. Іноді глядачі самі стають частиною промокампанії. Так, за словами Чиченіної, сталося з фільмом А. Лукіча «Мої думки тихі». Реклами було небагато, однак перші глядачі залишали багато позитивних відгуків, які поступово привернули увагу ширшої аудиторії. «Було стільки позитивних відгуків, що фільм зібрав непогану касу», – розповіла вона. За словами Чиченіної, для просування фільму не завжди потрібні великі бюджети. Один із варіантів – створювати інформаційні приводи в соцмережах. Наприклад, продюсер фільму про Петрика П'яточкіна Є. Таллер публікує фотографії зі знімального майданчика. Частина таких публікацій викликає активне обговорення в соцмережах: глядачі сперечаються щодо візуального стилю стрічки та порівнюють його з різними кінематографічними традиціями. У результаті дискусія сама стає частиною промокампанії, причому без значних фінансових витрат. Докладніше:

<https://espresso.tv/kultura-ukrainskiy-film-pro-yakiy-nikhto-ne-chuv-chomu-dovzhenko-pershiy-poglyad-lishivsyia-bez-glyadachiv>

Просвітництво

Про креативність у бізнесі, сучасне мистецтво та емоційний інтелект: Музей Корсаків запрошує на лекції та воркшоп. – Ірина Воротна

У Музеї сучасного українського мистецтва Корсаків у Луцьку відбудуться: 8 жовтня – лекція «Креативність для бізнесу: як народжуються проривні ідеї» (говоритимуть про те, звідки беруться сильні ідеї, як розвивати креативність у бізнесі, як перетворювати нестандартні рішення на реальні проекти, чому інновації народжуються не лише з натхнення, а й із системного мислення); 10 жовтня – лекція «Як ми від портрета Джоконди дійшли до банана, приклеєного скотчем до стіни?» (чому мистецтво перестало бути лише точним зображенням реальності, як ми пройшли шлях від фігуративного живопису, де все легко впізнати, до абстракції та концептуального мистецтва, де головними стають ідея, жест і контекст); 13 жовтня – практичний Workshop «Емоційний інтелект лідера. Мистецтво бачити, проживати та виражати емоції» (про те, як концепція емоційного інтелекту реалізується не в теорії, а в щоденних рішеннях, комунікації та поведінці менеджера). Докладніше:

<https://lutsk.rayon.in.ua/news/1106954-pro-kreativnist-u-biznesi-sucasne-mistectvo-ta-emociinii-intelekt-muzei-korsakiv-zaprosuje-na-lekciyi-ta-vorksop>

Зберегти локальну історію: на Київщині запускають проєкт про старі

садиби та будинки. – Микита Кишиневський

Київська ОДА спільно з обласною дитячою бібліотекою запускає краєзнавчий проєкт «Історія одного будинку». У межах ініціативи планують зібрати дані про старі будівлі регіону та створити мапу архітектурної пам'яті Київщини. До участі запрошують територіальні громади, місцевих дослідників, краєзнавців та працівників бібліотек. Організатори пропонують обрати одну будівлю у своєму населеному пункті та зібрати про неї інформацію. Акцент роблять на об'єктах, які не мають офіційного статусу пам'яток, але зберігають історію конкретних родин, установ чи поселень. Докладніше про умови участі:

<https://shotam.info/zberehty-lokalnu-istoriiu-na-kyivshchyni-zapuskaiut-proiekt-pro-stari-sadyby-ta-budynky/>

Література. Книговидання

Шевченко й Коза-дережа по-шведськи, або Як для України минув найбільший книжковий фестиваль Скандинавії. – Аріна Кравченко

Україна вдруге отримала масштабне представлення на Гетеборзькому книжковому ярмарку – найбільшій книжковій події Скандинавії. Авторка розповідає, як українській культурі вдається пробиватися крізь російські наративи та виходити у шведський культурний простір, чому книжка може виявитися не менш важливою ніж дипломатична заява тощо. Докладніше:

<https://life.pravda.com.ua/culture/ukrajinska-kniga-na-geteborzkomu-yarmarku-dialogi-zi-shveciyeyu-318169/>

Міністра культури Чехії освистали, але солідарні з Україною – як відкрилася Франкфуртська книжкова виставка-2026. – Ірина Батуревич, Оксана Хмельовська

6 жовтня відбулася урочиста церемонія відкриття Франкфуртської книжкової виставки-2026, почесною гостею якої цього року є Чехія. Ключовими темами церемонії, як і попередні роки, стали свобода слова і демократія, заклики до Брюсселя врегулювати захист інтелектуальної власності від ШІ, а також заклики підтримати Україну й українську культуру. Докладніше:

<https://chytomo.com/ministra-kultury-chekhii-osvystaly-ale-solidarni-z-ukrainoiu-vidkrylasia-frankfurtska-knyzhkova-vystavka-2026/>

«Амадока» Софії Андрухович вийшла литовською, а роман Анастасії Піки – македонською

Роман С. Андрухович «Амадока» перекладено литовською мовою, а книжка А. Піки «Остання справа журналістки Кроніної» вийшла македонською. Обидва видання опубліковано за підтримки європейських програм і українських культурних інституцій. Докладніше:

<https://chytomo.com/amadoka-sofii-andrukhovych-vyjshla-lytovskoiu-a-roman-anastasii-piky-makedonskoiu/>

Музейна справа

В Одесі під художнім музеєм відкрили грот XIX століття із водоспадом (ФОТО). – Микита Кишиневський

В Одеському національному художньому музеї знову відкрито для відвідувачів історичний грот. Простір відновив свою роботу після тривалого процесу оновлення. Під час робіт фахівцям вдалося повністю зберегти автентичну атмосферу старовинного підземелля. Водночас локацію осучаснили, доповнивши її новим звуковим оформленням, інтерактивними форматами та об'єктами сучасного мистецтва. Сам грот зі штучним водоспадом та розгалуженими підземними галереями створено під палацом майже два століття тому. Наприкінці XIX століття завдяки меценату Г. Маразлі ця будівля перетворилася на головний осередок образотворчого мистецтва. Відтепер оновлений підземний простір працює на постійній основі. Локація вже повністю доступна для огляду відвідувачами музею. Джерело:

<https://shotam.info/v-odesi-pid-khudozhnim-muzeiem-vidkryly-hrot-xix-stolittia-iz-vodospadom-foto/>

У Львові представили пам'ятки єврейської сакральної культури. – Микола Шмигін

У Львівському музеї історії релігії представлено пам'ятки єврейської сакральної культури – предмети, які колись були частиною щоденного життя синагог і єврейських родин Галичини. Докладніше:

<https://history.rayon.in.ua/news/1106713-u-lvovi-predstavili-pamiatki-jevreiskoyi-sakralnoyi-kulturi>

Охорона культурної спадщини

У Львові почали відновлювати вітражі храму Святого Андрія, пошкоджені російською атакою. – Дарина Рубан

У храмі Святого Андрія у Львові почали готувати до відновлення чотири вітражі другого ярусу, які пошкодила російська атака. Спочатку їх демонтують і захистять вікна від опадів, а повністю завершити реставрацію планують до липня 2027 року. Відновлення проводять Офіс охорони культурної спадщини Львівської міської ради та ГО «ХЕМО: лабораторія моніторингу української спадщини» за підтримки Світового фонду пам'яток. Докладніше:

<https://shotam.info/u-lvovi-pochaly-vidnovliuvaty-vitrazhi-khramu-sviatoho-andriia-poshkodzheni-rosiyskoju-atakoju/>

У Житомирі активісти врятують мозаїки з фасаду дитячого садка, який знеситимуть (ФОТО). – Дарина Рубан

У Житомирі перед демонтажем дитячого садка на Польовій активісти збережуть дві мозаїки, розташовані на будівлі. Їх зріжуть із фасаду, щоб зберегти та надалі відтворити. Докладніше:

<https://shotam.info/u-zhytomyri-aktyvisty-vriatuiut-mozaiky-z-fasadu-dytiachoho-sadka-iakyy-znosytymut-foto/>

Випуск підготував

Зворський А. С.,

головний бібліограф відділу НАУІ

Інформцентру з питань культури та мистецтва;

тел.: 093-415-89-30; електронна адреса: info_nplu@ua.fm